

Stuur je eigen kinderen maar naar de loopgraven

Gepubliceerd: donderdag, 16 april 2026 18:55

video's die jongeren spreken over de dienstplicht en oorlogsvaardigheden

Terwijl de brieven voor de dienstplicht bij 17-jarigen op de mat vallen, rijst de vraag: wie voert deze oorlogen eigenlijk, en wie profiteert ervan?

Het is een schouwspel dat bijna klinisch aandoet. Met een ingestudeerde glimlach en de juiste handgebaren wordt de ernst van de situatie verpakt als een soort noodzakelijk avontuur.

De kritiek van velen richt zich precies op dit punt: de discrepantie tussen de vorm en de inhoud.

Elke pauze is gepland, elke klemtoon gezet door communicatie-adviseurs.

De mensen die deze oproepen doen, bevinden zich in de beveiligde bubbel van Den Haag, ver weg van de fysieke consequenties van hun beleid.

Achter de gezichten van politici als Yesilgöz schuilt een systeem dat vaak wordt aangeduid als het militair-industrieel complex. Dit is geen complottheorie, maar een economische realiteit waarbij de productie van wapens en materieel miljardenwinsten genereert.

"War is a racket," schreef de Amerikaanse generaal Smedley Butler al in de jaren '30. Het wordt gevoerd door de armen en de jongeren, in het belang van de machtigen en de rijken.

In dit wereldbeeld zijn jonge mannen en vrouwen de "brandstof" voor een geopolitiek schaakspel.

De angst is dat zij worden geofferd op een altaar van belangen die de landsgrenzen en de burgerbelangen ver overstijgen. Voor mensen die nog zelf kunnen nadenken voelt dit niet als de verdediging van vrijheid, maar als het voeden van een destructieve machtshonger.

De meest krachtige tegenwerping tegen de herintroductie van de dienstplicht of de roep om oorlog is de persoonlijke: de weigering om je kroost af te staan. Het sentiment is

Stuur je eigen kinderen maar naar de loopgraven

Gepubliceerd: donderdag, 16 april 2026 18:55

duidelijk: zolang de kinderen van de politieke elite niet in de voorste linies staan, heeft de elite geen moreel recht om de kinderen van het volk op te roepen.

Het contrast wordt vandaag extra pijnlijk zichtbaar door het bezoek van de Oekraïense president Zelensky voor het ophalen van een Freedom Award. Voor sommigen een symbool van verzet, voor anderen het ultieme bewijs van een "gladde" internationale campagne waarin miljarden aan belastinggeld en mensenlevens verdwijnen in een zwart gat van geopolitieke belangen en corruptie.

Een kerel, die dit doet met zijn bevolking (ontvoeringen op straat), krijgt de Freedom Award en Hugo en Koning Pils staan erbij te lachen. Nederland is echt het hoofd van het kwaad. pic.twitter.com/2pEZOhYHQR

— Drs. Ettio di Stratio (@VrijWimpie) [April 16, 2026](#)

Het is de kracht van herhaling en de constante stroom aan propaganda die de angst voedt. Wanneer de burger in een permanente staat van paraatheid en vrees wordt gehouden, is hij sneller bereid om zijn fundamentele rechten—en zijn kinderen—op te geven.

De weerstand tegen de "gepolijste oorlogstaal" groeit.

Mensen eisen transparantie en authenticiteit in plaats van ingestudeerde praatjes.

Het besef dat oorlog geen computerspel is, maar een bloederige realiteit die levens verwoest voor de winsten van enkelen, is een wakker worden dat niet meer gestopt kan worden met een simpele video op sociale media.

"War is upon us..."

Het zijn altijd dezelfde stompzinnige eenhersencellige waterdragers van het militair-industrieel complex die het geld en het bloed moeten zien te vinden om dat eeuwige hongerige monster te voeden.

Maar wel graag met het bloed van onze kinderen, niet dat van...

<https://t.co/FgEnkegDoM>

— Jan B. Hommel (@BumblebeeJoe) [April 16, 2026](#)